

רוואה את דמות יעקב וחס על העולם, כמו שנאמר (ויקרא כ) וזכרתי את בריתך יעקב. יעקב"ב בוא"ו, למה ברא"ו? משום שהוא דמות של יעקב ממש.

בא ראה, כל מי שראה את יעקב, כמו שמתכבר באספקלריה הפארה (תפארה), נאמר שיפויו של יעקב והרי נאמר שיפויו של יעקב כיפויו של אדם הראשון. אמר רבי ייסא, אני שמעתי, שכל מי שמתכבר בחולומו וראה את יעקב מעטר במלבושים, מטופים לו חיים.

רבי שמעון אמר, הרי נאמר שדוד המלך, עד שלא היה, לא היו לו חיים כלל, פרט לזה שאדם הראשון נתן לו שבעים שנה משלו, וכן היה קיומו של דור המלך שבעים שנה הי, ורקום של אדם הראשון אלך שנה חסר שבעים. נמצאו באלה אלף שנים ראשונות אדם הראשון ודוד המלך.

פתח ואמר, (זהלים כא) חיים שאל מפק נפתח לו ארץ ימים עולם ועד. חיים שאל מפק - זה דור המלך. שהרי כשברא הקדוש ברוך הוא גן עדן, הטיל בו נשמה דור המלך, והסתכל בו וראה שאין לו חיים ממש כלום ועומדר לפניו כל היום. פין שברא אדם הראשון, אמר, הרי ודאי קיומו. ומאדם הראשון היה שבעים שנים שהתקיים דור

המלך בעולם.

עוד האבות השאירו לנו מתייחסם כל אחד ואחד. אברם השair לו, וכן יעקב ו يوسف. יצחק לו השair לו כלום, משום שדור המלך בא מצדו.

מפטיריה קא אתה.

ו�킷א, וקיומה דיעקב אליו קיומה שלים יתר מפלחו. ובгинז כד בשעתא דעקרו לבני דיעקב, קרשא בריך הוא אחמי קמיה דיוקנא דיעקב וחisis על עלמא כמה דעת אמר, (ויקרא כ) זכרתי את בריתך יעקב. יעקב"ב בוא"ו, אמר בוא"ו, בגין דאיו דיוקנא דיעקב אמרי בוא"ו, בגין דאיו קיומה דיעקב ממש.

הא חזי, כל מאן דחמי ליה ליעקב במאן דאסתכל באספקלריה דנברה, וזה אתרם דשופריה דיעקב בשופריה דאדם קדמאתה. אמר רבי ייסא, אנא שמונא דכל מאן דאסתכל בחלמיה וHEMA ליה ליעקב מקסטר בקיספני, חיין אתוספן ליה.

רבי שמעון אמר, הוא אתרם דוד מלכא עד לא הוה, לא הו ליה חיים כלל. בר דאדם קדמאתה יhab ליה שבעין שניין מדיליה, וכן הוה קיומה דוד מלכא שבעין שניין הוו. וקיומה דאדם קדמאתה אלף שניין קדמאי, שבעין. אשתקחו בהני אלף שניין קדמאי, אדם הראשון ודוד מלכא.

פתח ואמר (זהלים כא) חיים שאל מפק נפתח לו ארץ ימים עולם ועד. חיים שאל מפק, דא דוד מלכא. דהא כד קרא קרשא בריך הוא גנטא דעדן אטיל ביה נשמה תא דוד מלכא, ואסתכל ביה וHEMA דלית ליה חיים מדיליה כלום. וקיומה קמיה כל יומא. בגין דברא אדם הראשון הוא שבעין שניין קיומה, ומאדם קדמאתה דוד מלכא בעולמא. דאתקאים דוד מלכא בעולמא.

הו אבן שבקו ליה מהייהם כל חד וחד, אברם שבק ליה, בגין יעקב ויסף. יצחק לא שבק ליה כלום, בגין דוד מלכא בעולמא.